

— Какъ не струватъ нищо, царю, — извикали изведнажъ и тримата братя. — Тия нѣща сж скжпи и прескжпи за насъ. Тѣ ни сж отъ дѣди и прадѣди, ние не можемъ безъ тѣхъ.

— Е, какви сж толкозъ, та не можете безъ тѣхъ?

— Ето, царю, — рекли дяволитѣ, — ако туришъ калпака на главата, никой не може да те види. Царвулитѣ, ако обуешъ, за 24 часа можешъ земята да обиколишъ. Съ свирката да засвиришъ, всички дяволи можешъ да съберешъ. А съ пржката, ако махнешъ, триста души наведнажъ ще утрепешъ... Ето защо и ние не можемъ да се погодимъ и раздѣлимъ!

— А, тъй ли е било? Прави сте тогава да се карате, — рекълъ царътъ. — А сега ето какъ ще ви спогодя азъ. Отидете и тримата на планината, хей горе чакъ на върха ѝ. Оттамъ и тримата припнете заедно. Който дойде първъ, ще вземе две нѣща, които си избере. Вториятъ ще вземе едно отъ дветѣ останали нѣща. А който стигне последенъ, ще вземе това, което остане...

Дяволитѣ оставили нѣщата, отишли на планината и припнали назадъ. Като дошли при царя, той махналъ съ пржката и утрепалъ и тримата.

А. С.

Гарванче.

Басня отъ И. Криловъ

Единъ орелъ се спусналъ отъ небето низко
Заграби агънце и го отвлѣче.

А малко гарванче съзрѣ това отблизко,
И съблазни се, па си рече:

— И срѣдъ орлитѣ имало глупци, я вижъ!
Ако ще вземашъ, вземай по-голѣмо,